

ಹೋಗ್ತೀಕು ಅಂತ ಹೇಳ್ತಂಗಾತಲ್ಲ? ನಮ್ ಹಿಂದಿನವು ಪಟ್ಟ ಪಾಡು, ಗೆಲ್ಲಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾನು ಹೋಗ್ತೀಕು ಅಂದಂಗಾತಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮೈಯಾಗ ಹಾಡ್ಲೆದ್ದಾವ... ನಾನು ವೇದಿಕೆ ಮೇಲೆ ಹಾಡೋ ಮೊದ್ಲು, ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದೊಳಗೆ ಹಾಡಾಕ ಕುಂತ್ರೆ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರುಗಳು 'ನಮ್ ಮೈಯಾಗದಾವ್ರಿ ಹಾಡು... ಮತ್ತೆ ನಮ್ ಹುಡ್ಡಿ ಹಾಡ್ಲೆ ಹೆಂಗಿರಾಳೆ...' ಅನ್ನವು. ಇದು ತುಂಬ ಜಾತಿಭಾರ ಹೊತ್ತೊಂಡ ಮಾತು... ನಾನು ಚೊಡಿಕೆ ಹಿಡಿದ್ರೆ, ನುಡಿಸಾಕ ಹಲಗಿ ಎತ್ತಿದ್ರೆ ನಮ್ ತಂದಿಗೆ ಬಹಳ ನೋವಾಗ್ತಿತ್ತು, 'ಒಂದಿಡೀ ಪೀಳಿಗೆ ಹೋರಾಟಗಾರರು, ಚಿಂತಕರು... ಅದಿಂದ ಎಷ್ಟೆ ದೂರ ಬರ್ಬೇಕು ಅಂತ ಒಡ್ಡಾಡಿದ್ರೂ ನೀನು ಅದೇ ಕೊಚ್ಚಿ ಒಳ್ಳೆ ಸಾಯ್ಲೇಕಂತಿ...' ಅನತಿದ್ರು. ಈಗ ಅವು ಈ ಆಲೋಚನೆ ಬದಲಾಗ್ತದೆ. ಆದ್ರೆ ಅವಿಗೆ ಹಂಗಾಕನ್ನಸ್ತಿತ್ತು ಅಂದ್ರೆ, ಅವು ಮನ್ನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟು ಬಿದ್ದಾವು. ಈಗ ನಾನು ಈ 'ಫಾರ್ಮ್' ಬಳಸಿರೋದು ಅಪೆಟ್ಟನ್ನ, ನೋವನ್ನ ಮುಟ್ಟದ, ಇದು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಆಗಿರಾ ನೋವೂ ಹೌದು, ಅದನ್ನ ನಾನು ನನ್ನ ಸಮುದಾಯದ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತುಂಬ ಹತ್ತಿ ಇರೋ ಪ್ರಕಾರ ಬಳಸಿ ಮಾತಾಡ್ತ ಇದ್ದೀನಿ...

...ಹಂಗಾಗಿ ಇದು ನನ್ನೊಳಗೆ ಪ್ರತಿದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎಬ್ಬಿಸ್ತಾನೆ ಇರ್ತದೆ: ನಾನು ಯಾರಿಂದ ಈ ಹಾಡು ತಕ್ಕೊಂಡೆ? ಎಲ್ಲಿ ಬಳಸ್ತೆ ಯಾಕ ಬಳಸ್ತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ರೊಕ್ಕ ತಗೊಂಡೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಡ್ ಒಬ್ಬ ಈ ಹಾಡನ್ನ ಬಳಸೊಂಡು ಅಲ್ತಮ್ ಮಾಡಿದ್ರು. ನಾ ಆಕಿನ ಇದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳ್ತೆ, ಅವಳಂದ್ರು, 'ಅವು ಫ್ರೀ ಆಗಿ ಹೇಳ್ತೊಟ್ಟಾರ, ಇದ್ರಾಗ ಹಕ್ಕಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನೂ ಬರಲ್ಲ... ಇನ್‌ಸೈರ್ ಆಗಿ ನಾ ಅದ್ ಬಳಸಿನಿ ಅಷ್ಟೆ' ಅಂತ. ಆಕೆ ಹೇಳಾದು ಸರಿ ಅದ. ಹೀಂಗ ಇನ್‌ಸೈರ್ ಆಗಿ 'ಸಾದಿರ್' ಇದ್ದಿದ್ದು 'ಭರತನಾಟ್ಯ' ಆಯ್ತಲ್ಲ... ಇದನ್ನ ಹೆಂಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿರಿ? ನಾನು ಮೇಲ್ಕಾಯಿಂದ, ಮೇಲ್ಕಾರದಿಂದ ಬಂದಿನಿ, ಮತ್ತು ನಂಗಿರೋ ಈ ಅಧಿಕಾರದಿಂದನಾ ಇವೆಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಾವ ಅನ್ನಾದ್ನ ಯಾರಾರು ಹೇಳ್ತೀಕಲ್ಲ? ಆದ್ರೆ, ನಂಗನ್ನೋದು ಇದ್ದ ಬಗ್ಗೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪಡೋ ಬದ್ಲು ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿರೋ ಅನುಕೂಲದ ಬಗ್ಗೆ ಓಪನ್ ಆಗಿ ಹೇಳ್ತೀಕಲ್ಲ... ಇದು ಹಿಂಗಾಗ್ತದೆ, ಹಂಗಾಗ್ತದೆ ಅಂತ ದೂರೋ ಬದ್ಲು, ನೀವು ಏನನ್ನ ಎಲ್ಲಿಂದ ಕಲಿತೀ

ಅಂತ ಹೇಳೋದ್ರಾಗ ತಪ್ಪೇನದೆ? ನಮ್ಮ ಹಿಂದಿನವು ನೋವು ಪಟ್ಟಾರ, ನೋವು ಕೊಟ್ಟಾರ, ಆ ಭಾರಾನ ನಾನು ಸಹಿಸೊಬೇಕು... ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ವಿಚಾರಗಳ್ಳೆ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ವಿಚಾರಗಳ್ಳೆ ಇಟ್ಟೊಂಡು ನಾನು ಏನಿದ್ದೀನೋ ಅದನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ಜನ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡ್ತಿನಿ ಅನ್ನೋದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯವಿಶ್ವಾಸ ಬೇಕು ತೇಜಶ್ರೀ...

♦ ಈ ದಾರಿನಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನಾದ್ರು

ತೊಂದರೆಗಳಾಗಿದ್ದಾವು...

ಹೌದೊ... ನಾನು ನನ್ನ ರಾಜಕೀಯ ನಿಲುವುಗಳ್ಳೆ, ವಿಚಾರಗಳ್ಳೆ ನೇರ ಹೇಳೋದಿಂದ ತುಂಬ ಜನ ನಂಗೆ ಮೇಲ್ ಮಾಡಿ, 'ನೀನು ಮಾವೋವಾದಿ, ನೀನು ಭಯೋತ್ಪಾದಕಿ', 'ನಾವು ಕನ್ನಡಿಗರು, ಕನ್ನಡದಾಗ ಮಾತಾಡ್ತೀಕು, ನೀವು ಜನಪದ ಹಾಡಾಡ್ತೀನಿ ಅಂತೀರಿ, ಯಾಕೆ ಸೀರೆ ಉಡಾಂಗಿಲ್ಲ? ಯಾಕೆ ಸ್ಲೀವ್‌ಲೆಸ್ ಹಾಕ್ತಿರಿ...', 'ನಿಮ್ಮಂತೋರು ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾರದು..' ಅಂತೆಲ್ಲ ಬರೀತಾರ. ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಏನು ಬೇಕಾದ್ರು ಮಾತಾಡೋ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನ ಟೆಕ್ಕಾಲಜಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆದ್ರೆ ನೇರ ಬಂದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಕ್ಕ, ಮಾತಾಡಕ್ಕ ತುಂಬ ಧೈರ್ಯ ಬೇಕಲ್ಲ?

♦ 'ಅರ್ಬನ್ ಫೋಕ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್'ನ ಮುಂದಿನ ನಡೆ ಏನು?

ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಗುಲ್ಬರ್ಗದಾಗಿದ್ದುಕೊಂಡು ಹಾಡುಗಳ್ಳೆ ಕಲೆಕ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಕತ್ತಿನಿ. ಯಾರು ಹಾಡ್ತಾರೋ ಅವು ಮನಗೊಣ್ಣಿ ಹಾಡು ಹೇಳಿಸೊತೀನಿ. ಕಮ್ಯುನಿಟೀನ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸೋಕ್ಕೆ ದಾರಿಗಳನ್ನ ಹುಡುಕ್ತಾ ಇದ್ದೀವಿ, ಆ ಮೂಲಕ ಅದರೊಳಗಿರಾ ಜನ್ಮ ಮಾತಾಡ್ತೀಕು. ತಮಗಿರೋ ಅಧಿಕಾರ, ಅವಕಾಶನ ಬಳಸಿ ಈ ಹಾಡ್ಲೆಲ್ಲ ಯಾರಾರೋ ತಮಗೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದ್ವಾಗ ಬಳಸ್ತಾರ, ಇದನ್ನ ಹೇಗೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಗೊಂಡು ಹೋಗೋದು ಅಂತ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದೀವಿ. ಇದು ಬಿಟ್ಟು... ಈ ಹಾಡ್ಲೆಲ್ಲ ವೇದಿಕೆ ಮ್ಯಾಲೆ ಹಾಡ್ತಾ ಹೋದ್ರ ಒಂದು ಹಂತದಾಗ ನಾವು ದುಡ್ಡು ಮಾಡ್ತೊತಾ ಕೂತುಬಿಡ್ತೀವಿ, ಆಗ ಸಮಾಜದ ಬಗೆಗೆ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆ ಕಟ್ಟು ಹೋಗ್ತದೆ. ಇದು ಎಲಿಗ್ರಾ